

Man gik altsaa til:

Tredie Behandling af Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2121).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Steincke: Da de Forudsætninger, under hvilke vi fra vor Side, trods langt videregaaende Ønsker, har tilsagt vor Medvirken til Gennemførelsen af dette ændrede Grundlovsforslag, saa langt fra er opfyldte, at vi tværtimod maa hævde, at man fra Regeringsflertallet endog i de skarpest mulige Former har afvist enhver Imødekommehed, skal jeg herved i Overensstemmelse med mine Udtalelser ved Sagens første Behandling udtale, at vi ikke er i Stand til at stemme for dette Grundlovsforslag. Jeg skal derfor tilraade mine Meningsfæller at afholde sig fra Deltagelse i Afstemningen.

Jørgen Pedersen: Denne Udtalelse af det ærede Medlem (Steincke) overrasker mig ikke. Den stemmer med, hvad der er foregaaet i det andet Ting, saa man maatte vente, at det samme vilde foregaa i dette Ting. Skönt det, efter som Forhandlingerne har formet sig, maa siges at være fuldstændig overflødig, skal jeg dog sige, at jeg forudsætter, at Tingets Flertal stemmer for Forslaget, som det nu foreligger.

Nordby: Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til Socialdemokratiets Ordfører, det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), angaaende en Udtalelse, han fremsatte i Gaar som Støtte for sit Forslag om Gennemførelsen af Republikken. Det ærede Medlem citerede da Digteren Bjørnstjerne Bjørnson, idet han fremsatte Udtalelser, som den nævnte Digter er fremkommet med i Skuespillet „Kongen“, vel ret nedsættende Udtalelser om Kongedømmet. Jeg blev meget ked af at høre disse Udtalelser, thi jeg var for mit Vedkommende klar over, at de var ganske vildledende i Stedet for vejledende. Ganske vist var Citaterne rigtige nok, men der er den meget alvorlige Ting at bemærke, at Bjørnson, som skrev dette Skuespil, saa vidt jeg har kunnet faa udredet, i 1877, den samme store Nordmand blev i 1905, efter at Unionen mellem Norge og Sverige var opløst, stillet overfor den Opgave at skulle være med til at vælge Statsform for sit Folk, vælge mellem

Kongedømme og Republik, Og hvad gjorde da bemeldte store Digter? Han gjorde ikke, som man skulde antage efter det Citat, det ærede Medlem anførte, nej, han gjorde det modsatte, og det mener jeg at kunne bevise ved at citere Professor Dr. J. E. Sars; i sin Norges Historie, 6te Bind, 2den Del, Pag. 301 skriver vedkommende Forfatter: „Vi naar, skriver Bjørnstjerne Bjørnson den 29. September i et aabent Brev til Udenrigsminister Løvland, lettere frem til Tryghed over vort Liv og til nyt Tiltag gennem et Dynasti med mægtige Forbindelser end gennem farlig Ensomhed i en Republik. For os to gamle Republikanere er der saa intet andet at gøre, end hvad Garibaldi gjorde: *efter hele sit Liv at have tjent Republikken valgte han at tjene Kongen*“ — altsaa det modsatte af, hvad Citatet skulde bevise; det var det, Bjørnson gjorde, da han stod i Livets Virkelighed og selv skulde vælge.

Jeg mener derfor, at det Citat, det ærede Medlem fremkom med, ihvorvel det er rigtigt i Ordlyden, er ganske vildledende, og da det ærede Medlem muligvis kommer ind i den nye Rigsdag, hvor Grundlovsforslaget atter bliver fremsat, er det tænkeligt, at han dør atter vil fremkomme med sit vildledende Citat. Jeg har derfor fundet det berettiget at fremsætte disse Udtalelser.

Første Næstformand (Trier): Jeg skal ikke afskære det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) fra Adgang til et kort Tilsvær, men jeg gør i øvrigt opmærksom paa, at ved tredie Behandling er det Lovforslaget i dets Helhed, der er Genstand for Forhandling. Jeg tror ikke, at det Punkt, der i Øjeblikket er draget ind i Debatten, vedrører Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger vedtaget ved anden Behandling.

Steincke: Det er heller ikke mig muligt at se nogen Tilknytning til Grundlovsforslaget i de Udtalelser, det ærede 7de tingvalgte Medlem (Nordby) fremsatte. Jeg vil derfor kun sige til ham, at han har gjort sig skyldig i en kapital Misforstaaelse, naar han tror, at Anvendelsen af et Citat af en Digter er det samme som en Undersøgelse af, om denne Digter personlig 20 eller 30 Aar efter har haft en Opfattelse, der er i Overensstemmelse med dette Citat. Jeg tvivler ikke om, at man kan finde Citater hos Bjørnson for alle mulige og umulige Opfattelser som hos de fleste andre Digtere. Det gælder her, som Holger Drachmann, der ogsaa har haft forskellige Opfattelser i sit Liv, sagde: Jeg er kun et Instrument.